

Distinctio secūda

quantitate quā veditoꝝ postulabat Et dixit ei sener. Eme eū qꝫ bon⁹ est coder z valet p̄cium qd̄ dixit tibi. Ille aut̄ venies dixit veditoꝝ alit̄. nō sicut audierat a sene dices Ecce oñdi eū abbati Anastasio z dixit mibi. qꝫ multū est. z nō valet qntū dixisti. Ille aut̄ h̄ audiens dixit ei. Nihil aliud dixit tibi sener. Et ruit nihil. Tūc dicit ei. Jā nolo vedere eū. Cōpunct⁹ ḡ venit ad senē p̄niam agēs z rogabat eū vt reciperet sūsi codice Sener at̄ nolebat accipere eū. Tūc dixit ei frat. Qꝫ si n̄ recipis eū nō possum secur⁹ ee. Cui sener. Si nō potes secur⁹ esse nisi recipiā eū. ecce recipio illū. Et remāsit frater ille apud euz vsqꝫ ad exitū suū. p̄ficiēs de senis paciētia.

XXX

Venerūt aliqui latrones i monasteriū cuiusdā senis z dixerūt ad euz. Omnia q̄ i cella tua sunt tollere venim⁹. Et ille dixit. Quātū vob̄ videt filij tollite. Tulerūt ḡ qd̄cūqꝫ iuenerūt i cella z abierūt. Obliti sunt aut̄ ibi scellū q̄ erat abscoſus i cella. Sener ḡo tolles eū secur⁹ est post eos clamās z dices. Filij tollite qd̄ oblitū estis i cella. Illi ḡo admirantes paciā senis renouauerūt z restituerūt oia i cellā ip̄s. z p̄niam egerūt oēs ad inuicem dicētes. Hic vere homo dei est.

XXXI

Dicebāt qdā senus qꝫ audierint ab aliq̄bo viris sanctis iuuenes esse q̄ ducati p̄beat̄ senis i hac vita. Et narrauerūt dicētes. quia erat qdā sener ebriosus z opabat̄ vnā martā i die z vedeat eā i vicino vico z bibeat qd̄ accipiebat de p̄cio ei⁹. Postea ḡo venit ad eū vn⁹ frat̄ z manebat eū ip̄o q̄ similiter opabat̄ z ipe martā vnā. Tollebat aut̄ eā sener z vedeat. ambaꝫqꝫ martāz p̄clū exp̄ndebar i vno. Illi at̄ afferebat t̄m panem ad sero. Et cū trienio iugit̄ fecisset nihil loquit̄ est frat̄ ille. Post h̄ ḡo dixit frat̄ ille i semetip̄so. Ecce nud⁹ sum z panē eū egestate comedo. surgā ḡ z discedā hinc. Itē at̄ cogitauit i semetip̄o dices. Ubi habeo ire. sedeo ego hic p̄p̄ deū i hac vita cōi. Et statim apparuit ei angel⁹ dñi dices. Nō discedās veniem⁹ ei cras ad te. Et rogauit frat̄ sene illū ipsa die. di. Nō discedas hic alicubi qꝫ veniūt hodie mei tollere me. Cū ḡ facta fuisset hora q̄ solebat sener descendere ad vicū dixit frat̄. Nō veniūt hodie fili. iā ei tarde ē. Et ille dixit ei modis oib⁹ qꝫ veniūt. Et dū cū eo loqueret̄ dormiuit i pace. Sener autē flebat dicens.

Deu me fili. qꝫ mult⁹ ānis sub negligētia v̄uo. tu aut̄ i puo tpe saluā fecisti p̄ paciētiā aīam tuā. Et ex illo die fact⁹ est sener sobri⁹ z p̄barus.

XXXII

Dicebāt de qdā fratre q̄ seni cuidā vicin⁹ erat. qꝫ igrediebat̄ z rapiebat qd̄cūqꝫ sener habebat i cella sua. z nō obiurgabat eū sed extorq̄bat sibi pl⁹ solito manib⁹ opari dicens. Credo op⁹ habeo frē isto. z extorquebat a sena iore solito labore z astringebat ventrē suū. vt cū indigētia comederet panē. Cū aut̄ mori cepisset sener ille circūsteterūt oēs frēs. et respiciēs i eū q̄ furabat̄ dicit ei. Iunge te huc ad me. z tenuit eū z osculāt⁹ est man⁹ ei⁹ dicens. H̄as ago manib⁹ istis frēs. qꝫ p̄p̄ ip̄as vado ad regna celoz. Ille at̄ cōpunct⁹ z p̄nitentiā agēs fact⁹ est etiā ipe p̄bar⁹ monach⁹ exemplū sumēs de actib⁹ magni ill⁹ senis.

XXXIII

Narrauit qdā patrū dices qꝫ cū essem i opirintho venerūt ibi paupes i vespe sabba ti vt acciperet̄ agapē. Et dormitētib⁹ eis erat ibi qdā h̄ns tantūmō martā cui⁹ medietate sibi subtermittebat. medietate ḡo coopiebat̄ tur. Erat ei ibi validū frig⁹. z cū exissem ad vinā audiuī vnū mūrmurante z gemetez d̄ frigore. z solabat̄ semetip̄m dices. Gratias ago tibi dñs. Quātū sunt mō diuites i custo dia q̄ etiā i ferro sedēt. aut pedes habent i ligno p̄strictos q̄ neqꝫ vinā suā libere faciunt. ego aut̄ velut impator sum extendēs pedes meos z vbi volo abulo. Hec illo dicēte ego stabā audies ḡbā ei⁹. Ingredies at̄ narraui fratrib⁹ z audietes mltū edificati sunt.

XXXIII

Quidā secularis erat adolescēs h̄ns p̄em̄ z desiderabat fieri monach⁹. Et dū multuz supplicaret p̄ri suo vt dimitteret eū cōuertis nō acquiescebat. postmodū rogat⁹ a fidelibus amicis vt acquirit. Et egressus frat̄ ille adolescens iroiuuit monasteriū. z fact⁹ mōachus cepit omne op⁹ monasterij p̄fecte p̄ficere z teiūnare q̄tidie. Lepit etiā z biduanas abstinere. s̄l̄r aut̄ semel i hebdomadā reficere. vt debebat eū abbas su⁹ z mirabat̄ z benedicebat dñm i abstinētia z labore ip̄s. Cōtigit autē post aliq̄d tps cepit frat̄ ipe supplicare abba ti suo dices. Rogo te abba vt dimittas me. vadā i heremūz. Dicit ei abbas. Fili noli h̄ cogitare. nō potes sufferre talē labore p̄pter temptatōes diaboli z p̄suras ei⁹. Et si cōtulerit tibi tēptatio nō inuenies ibi q̄ te p̄soler